

Posudek vedoucí bakalářské práce Romany Pulcerové

Simón Bolívar očima Gabriely Márquezové

Z práce Romany Pulcerové je od počátku patrné zaujetí postavou Simóna Bolívara, kterého ovšem nechce zkoumat primárně z historické perspektivy, ale především jako postavu románu G. Garcíi Márquezové *Generál ve svém labyrintu*. Toto rozkročení mezi historií a literaturou přináší řadu možností, ale i úskalí, která se nepodařilo v bc. práci úplně překonat.

Struktura práce je tradiční: od kontextu, tedy Bolívarova života, se autorka přesouvá k literatuře; nejprve se věnuje problematice nového historického románu a poté již samotnému textu Garcíi Márquezové. Zvolený postup je vhodný, problematika je ovšem propracovanost jednotlivých pasáží. Otázky nového historického románu a vztahu historie a fikce jsou jen načrtnuty, chybí zevrubnější pojednání vztáhnuté k tématu práce, navíc se občas objevují zmatené definice či datace (s. 20-21). Přesto ale Romana Pulcerová pojmenovává některé prvky, které budou i pro studovaný román klíčové: přítomnost ironie, demytizace... a v neposlední řadě poukazuje na rozdílnou roli a přítomnost fikce v historiografických dílech a krásné literatuře. Důraz na svobodu fikčního světa je i pro Garcíu Márquezové podstatný a jak autorka v práci ukazuje, přesto je literární dílo schopné poskytnout přesvědčivý obraz minulosti.

Analýza románu *Generál ve svém labyrintu* se logicky soustřeďuje na hlavní postavu. R. Pulcerová zdůrazňuje momenty slabosti, únavy, opuštěnosti hrdiny, kterého pozdější generace přetvoří v mýtus a poukazuje na autorovo demytizační gesto (které vzbudilo i velkou nevoli). Jako by se i Bolívarův osud točil kolem Márquezova stěžejního motivu samoty – ten autorka vztahuje též k labyrintu v názvu.

Zajímavé a zdařilé momenty předložené bakalářské práce bohužel kazí kolísající stylistická a jazyková stránka. Autorka se nevyvarovala nadbytečného opakování slov (např. na s. 20 historický román), nadužívání trpného rodu (třeba na s. 15) a především nejasných a nepřírozeně znějících formulací (např. s. 37: „Většina kritiků to adresuje širší otázce významu...“). Práce se sekundární literaturou je zvládnutá dobře, ovšem v závěrečné bibliografii je nepochopitelně rozdělena primární a sekundární literatura.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a vzhledem ke zmíněným nedostatkům navrhuju hodnocení *velmi dobře*.

Praha, 10. 6. 2018

Mgr. Dora Poláková Ph. D.